

Medlemmer let ville forstaa, det vigtigste af dem alle. Det er stillet af hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær, som ikke en Gang har villet stille noget Underændringsforslag, og jeg tror, han derved har betegnet det som næsten farligt at gjøre det, fordi det vilde udsætte Loven for Fare, hvis dette Endringsforslag skulde falde. Regjeringen har foreslaaet 4 Ore som Tagt for Brevfort. Udvalget har 5 Ore, fordi vi have frygtet den pludselige foreløbige Nedgang, som ganske sikkert vil blive en Opgang og en meget stor Indtægt for Postvæsenet i en ikke meget fjern Fremtid. Jeg beder ærede Medlemmer om ved denne anden Behandling særlig at stemme for Endringsforslag under Nr. 7; thi det bliver angrebet fra begge Sider. Jeg veed, at Nogle kunne være tilbøjelige til at stemme imod det, fordi vi ikke have beholdt Regjeringsforslaget med de 4 Ore, men ere gaaede høiere op, og der er Andre, der kunde fristes til at stemme imod det, fordi vi ere gaaede ned fra de 8 Ore. Derfor har dette Endringsforslag faaet en lidt usikker Stilling; men hvis det falder, er jeg bange for, at hele Loven vil kunne faae et Grundstød. Jeg beder derfor ærede Medlemmer stemme for det ved denne 2den Behandling, idet jeg gjør opmærksom paa, at det ved 3die Behandling — forudsat at den gamle Lov, hvad jeg anser for rigtigt, bliver optrykt med de nye Endringsforslag — vil blive muligt for enkelte Medlemmer her i Thinget at stille Underændringsforslag, saa at man ikke har samme Vanskelighed som ellers ved 3die Behandling, naar man skal samle 15 Medlemmer om et Forslag. Der vil da være Leilighed til at stille Underændringsforslag om at sætte det enten til 4 Ore eller til 8 Ore, dersom Noget virkelig skulde holde saa stærkt enten paa det Bestaaende eller paa Regjeringsforslaget i Modsætning til Udvalgets Forslag, som Ministeren har tiltraadt. Jeg skal gjøre en rent formel Bemærkning med Hensyn til, hvad der vil blive Følgen af Endringsforslag under Nr. 15, og et enkelt andet, som jeg ikke skal nævne. Det paagældende Stykke staar nu i Lovforslagets § 1, der svarer til Postlovens § 12, hvor man har samlet alle Betalingsbestemmelser; men hvis Endringsforslag Nr. 15 bliver vedtaget, hvad jeg haaber, saa er der ikke længere nogen Betalingsbestemmelse, og saa bør det Stykke, som begynder saaledes: Palker skulle ledsages af Adressobreve osv., have sin naturlige Plads i den gjældende Postlovs § 3 c. Det Samme er Tilfældet med enkelte andre Bestemmelser, som jeg ikke skal opholde mig nærmere ved. Jeg gjør kun opmærksom

derpaa af Hensyn til 3die Behandling. Under Nr. 24 er der af den høitærede Minister stillet et af Udvalget tiltraadt Forslag, som gjør den gjældende Lov en Del strengere end den er, nemlig den gjældende Lovs § 13, som taler om, hvilke Sager der skulle være frigjorte i Forveien, og det bliver fortolket saa strengt, at naar de ikke ere det, blive de slet ikke besjergede af Postvæsenet. Denne Bestemmelse vil den høitærede Minister have udvidet til at gjælde „Brevfort og alle andre til „Løse Breve“ henhørende Forsendelser, naar de ere aabne, samt lukkede Breve, der have en saadan Udskrift eller Paategning, at Modtageren af dem vil kunne slutte sig til Indholdet.“ Derved kommer altsaa Korsbaandsforsendelser derind under. Udvalget har som sagt tiltraadt det, men ikke ganske uden Betænkelse. Meningen dermed er jo at modarbejde den Bestræbelse, der kunde være efter ligesom at underminere Postvæsenet og fratage det Indtægter, men jeg tror ikke desto mindre, at det kunde være rigtigt at lade Bestemmelsen staa, naar man vel at mærke tillige vedtager Udvalgets Endringsforslag under Nr. 25, at „delvis frigjorte Forsendelser, saavel Breve som Brevfort og Korsbaandsforsendelser ansættes til en Porto af to Gange det Beløb, derfattes i fuld Porto“. Jeg vil for mit Vedkommende ikke let kunne stemme for Endringsforslaget under Nr. 24 endelig til 3die Behandling, dersom Forslaget under Nr. 25 ikke vedtages. Det gjør mig derfor ondt, at den høitærede Minister ikke har givet Forslaget under Nr. 25 sin Tilslutning. Jeg tror virkelig, at dette noget beror paa en Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side. Med al Anerkjendelse af den høitærede Ministers Sægtundskab paa Postvæsenets Omraade, tror jeg dog, at baade Verdenspostforeningens og andre Landes kunne maale sig dermed. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at i Verdenspostforeningen findes netop den samme Bestemmelse, nemlig i Konventionen af 1ste Juli 1878, Artikel 5, som er aftrykt i Lovtidenden for 1879, Side 49, Linie 7 og 8 fra neden baade paa fransk og dansk, og det er ikke alene saa, at den findes i Verdenspostforeningen, men den er ogsaa foreslaaet indsat i den norske Postlov. Den gjældende norske Postlov er ogsaa fra 1871, og i Fjor har den norske Regjering foreslaaet en Reform af Postloven og der indsat netop denne Bestemmelse, kun i en lidt anden Affattelse, men med selv samme Indhold og Mening, som § 17, og Motiverne findes i vedkommende Aktstykke Side 9, hvortil jeg skal henvisse. Ider jeg taler om Verdenspostforeningen, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den